

2026Z23116

(ingezonden 27 oktober 2026)

Vragen van het lid Van der Plas (BBB) aan de minister van Justitie en Veiligheid over de toezegging met betrekking tot de uitleg van 'wederrechtelijkheid' n.a.v. wetgevingsoverleg Implementatiewet herziene richtlijn milieucriminaliteit en appreciatie amendement 24

Kunt u de situatie die u in uw brief beschrijft, namelijk: "In de memorie van toelichting is opgenomen dat strafrechtelijke aansprakelijkheid in de regel niet aan de orde is als een verdachte een vergunning heeft en in lijn met de daaraan verbonden voorschriften handelt. Dit kan echter anders liggen als de bedrijfsactiviteiten op grond van de vergunning naar de huidige maatstaven evident (duidelijk en aanzienlijk) in strijd zijn met de geldende milieuregelgeving. In dat geval kan wel sprake zijn van wederrechtelijk handelen. In die gevallen moet voor de vergunninghouder zonder meer kenbaar zijn dat de kern van de vergunning niet meer voldoet aan de (inmiddels aangescherpte) milieuregelgeving.", concretiseren?

Bent u het ermee eens dat de door u beschreven situatie, toch precies de situatie is waarin PAS-melders zich bevinden, die ondanks op basis van het destijds geldende overheidsbeleid en milieuregelgeving, nu naar de huidige maatstaven mogelijk (evident (duidelijk en aanzienlijk)) in strijd handelen met de geldende milieuregelgeving, en dat dus zonder meer kenbaar is dat de kern van de vergunning niet meer voldoet aan de inmiddels aangescherpte milieuregelgeving, en dus sprake kan zijn/is van wederrechtelijk handelen? Waarom wel/niet?

Als u het er niet mee eens bent, kunt u dan op antwoord bij deze vraag 100% garanderen dat PAS-melders die binnen hun destijds verleende vergunning handelen, nooit het verwijt kunnen krijgen wederrechtelijk te handelen, ook al is voor hun evident dat naar de huidige maatstaven ze (mogelijk) in strijd handelen met de inmiddels aangescherpte geldende milieuregelgeving?

In hoeverre biedt het door u aangehaalde arrest uit 1984 waarin het gaat over een vergunning verleend op grond van een gemeentelijke kampeerverordening, ook bescherming bij toepassing van dit wetsvoorstel, dat uitvoering geeft aan Europese regelgeving en waarbij ook de uitleg door het Hof van Justitie van de Europese Unie van belang is?

Bent u, in navolging op de volgende overweging van de Hoge Raad, namelijk: "De houder van een vergunning mag in het algemeen erop vertrouwen dat deze vergunning overeenkomstig de wettelijke voorschriften is verstrekt en dat hij gerechtigd is van deze vergunning gebruik te maken, ook wanneer later zou blijken dat zij in strijd is met een wettelijk voorschrift en derhalve ten onrechte is gegeven. Zulks lijdt echter uitzondering in een geval als het onderhavige, waarin uit hetgeen door het Hof is overwogen is af te leiden dat de verlening van de vergunning een ook voor de verdachte zo onmiskenbare wetsschending opleverde dat hij had moeten begrijpen dat B en W hem deze niet hadden mogen verlenen", op de hoogte van het betoog van de jurist die namens MOB handhavingsprocedures voert, dat PAS-melders het juridische risico hadden kunnen kennen?

Welke bescherming biedt u wanneer die redenering ook in een strafrechtelijke procedure wordt aangevoerd?

In hoeverre biedt het door u aangehaalde arrest uit 1984 waarin het gaat over een vergunning verleend op grond van een gemeentelijke kampeerverordening, ook bescherming bij toepassing van dit wetsvoorstel, aan PAS-melders, die op dit moment helemaal geen geldige vergunning bezitten?

Begrijpt u na het lezen van de vragen beter waar de zorgen zitten en vandaan komen?

Kunt u nogmaals 100% garanderen dat PAS-melders en andere ondernemers niet strafrechtelijk vervolgd kunnen worden?

Welke aanvullende waarborgen zijn mogelijk om te voorkomen dat PAS-melders en ondernemers die hun vergunning naleven strafrechtelijk worden aangesproken op een situatie die is ontstaan door fouten van de overheid of het uitblijven van legalisatie of actualisering van hun vergunning?

Kunt u deze vragen afzonderlijk en binnen een week beantwoorden?